

ZOZOA, BELEA ETA LEGOYA

Zozoa ta belea
 non bat nola biyak,
 beren usez izanik
 kantari aundiyak,
 eta jakiñik zala
 legoi erregea,
 kantu onak aitzeaz
 biziro zalea,
 beiri gonbiratu zuten
 bazkari batera,
 artan izan zezaten
 kantatzeko era;
 eta ala nork beren
 aldetikan lana,
 egin zuten moldatzen
 beretzat zer jana.
 Zozoak zizkan jan-kai
 chichareak jarri,
 eta beleak berriz
 ganadu ezur bi;
 eta ikusirik ain
 bazkari pobrea,
 ez gustoz gelditurik
 legoi erregea,
 burla moduban zien
 bertatikan esan
 bazkari eder ura

dijiritu zezan;
 kantatu zezatela
 kantu polit bana,
 eta ongi ziela
 sariztuko lana.
 Artan lenen zozoa
 zan asi kantari,
 eta oso ederki
 zalarikan ari,
 chalorikan etzion
 erregeak jotzen,
 zeren chichare janaz
 zan nonbait oroitzen;
 eta gero belea
 zan denboran asi,
 etzubelarik zozo
 ark ainbeste grazi,
 zeñak *koa, koa, koa* baizik
 kantatzen etzuben,
 erregeak chaloak
 joaz esan zuben,
 ura zala onena
 bi kantariyetan;
 eta beste pisti ta
 animaliyetan,
 ere oberik zanik
 uste etzubela,

bada alako gisan
 kantatu zubela:
 eta errabiz edo
 errabirik gabe,
 egiñikan legoya
 belearen jabe,
 maitatutzen zitzaion
 igortziyaz asi,
 egin balio gisan
 kantuz zenbait grazi,
 eta uste gabean
 edo naita ala
 lepoan estuturik
 sobraazkazala

kulpa asko duben bat
 urkatzen dan gisan,
 bere azkazal pean
 itoa izan zan.

. . . . .
 Onek erakusten du
 kontu aundiz jakiñ
 bear dala ibiltzen
 animaliyakiñ;
 bi ankekoak asko
 dirala gurekiñ,
 eta ez jostatzeko
 nola nai berakiñ.

ARIYA   ETA   OTSOA

Ariya jaten ari
 zala belardiyan,
 arbolari lotuba
 zegoala mendiyen,
 otsoak ikusirik
 ala, apartera,
 esan zuben beregan
 orainchen det era,
 jankai oso guriyaz
 egiteko jabe,
 bada ariya dago
 libertade gabe;
 eta arrimaturik
 bere ondorañon,
 sokak luze guziya
 zuben tokirañon,

aurrecho sartu ta jo
 ta bota etzezan,
 edo apartetikan
 engañatu zezan,
 zankoren bat ozkazoz
 autsi ta galtzeko,
 eta gero gozoro
 ito ta jateko,
 esan zion:—egun on;
 ni naiz sendagiña,
 nainukena sendatu
 zuk daukazun miña;
 bada esan dirate
 ongi etzaudela,
 egun eta gau tripa—
 ko miñez zaudela;